

TORONYIRÁNY

XVI. 36.

2022. szeptember 4.

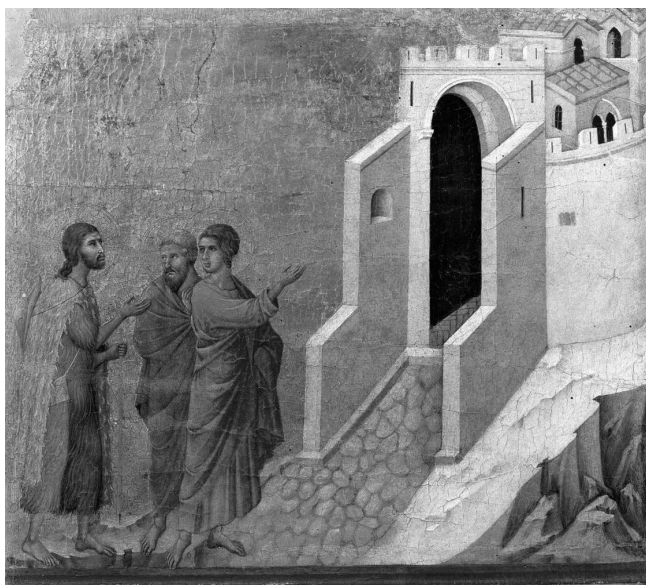

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 33. vasárnap

Szeptember 7. Szent Márk, Szent István, Szent Menyhért áldozópapok, kassai vértanúk

Szeptember 8. Szűz Mária születése (Kisboldogasszony)

Áldj meg, Uram, mindeneket,
áldd meg a mezőket,
a kerteket és szőlőhegyeket.
Küldd el hozzánk szentlelkedet,
hogy szeressük,
amit ránk bízál,
becsüljük, ami csak általad
mehet teljeseedsbe,
s várjuk eljöveteled.

Szálljon az Úr áldása
mindnyájunkra
és minden népre,
az emberek munkájára
falvakban és városokban.

Amink van, meg akarjuk osztani másokkal.
Adj nekünk, hogy tovább tudjuk adni.
Küldj esőt a száraz földre,
add meg minden embernek
a mindennapi kenyeret.

Áldd meg, Uram, a mai napot,
és maradj velünk minden időben.
Amen.

Josef Anselm Adelman

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: A halálbüntetés eltörléséért: Imádkozunk, hogy a halálbüntetés, amely sérti az ember méltóságát, szűnjön meg a világ minden országában.

A szentmise olvasmányai

- Bölcs 9,13-19** Az ember a teremtett világot is csak kitartóan kutatva ismeri meg, magát a Teremtőt pedig csak az Ő kezdeményezéséből és kegyelmével.
- Filem 9b-10,12-17** Pál apostol egy kereszténnyé lett rabszolgá ügyében fordul annak gazdájához.
- Lk 14,25-33** Jézus határozott és igényes feltételeket szab azok számára, akik követésére vállalkoznak.

Jézus követésének feltételei

A szakasz három egységre osztható fel: 1. A Lukács által képzett bevezető (25. v.) után két mondat következik, melyek a tanítványoktól a legkomolyabb áldozatokat kéri: el kell szakadniuk a természetes családi kötelekektől (26. v.), és késznek kell lenniük a legteljesebb önmegtagadásra (27. v.). A mondatok, kissé eltérő megfogalmazásban, de ugyanebben a sorrendben, Máténál is megtalálhatók (10,37-38). Ebből következik, hogy a Q-ból származnak. A keresztthordozásról szóló mondat egyébként a Mk 8,34-ben is szerepel a szenvedés első megjövendölése után, s Lukács ugyanabban az összefüggésben át is vette azt evangéliumába (9,23). 2. A kettős mondat kettős példabeszéd követi (28-32. v.), amelyek a tanítványságra jelentkezőket a túl gyors döntéstől óvják. A példabeszédeknek nincs szinoptikus párhuzama. Lukács tehát saját forrásából (SLK) vette azokat. A példabeszédekből levont következtetést a 33. versben találjuk. Ennek tartalma gyakorlatilag kiegészíti a 26-27. versek tartalmát, hiszen Jézus újabb feltételt szab itt azoknak, akik tanítványai akarnak lenni. A vagyonról való teljes lemondás szükségességét leginkább Lukács hangsúlyozza az evangélisták közül (5,11.28; 12,33; 18,22). A mostani mondat végső formáját is ő alakíthatta ki hagyományos elemek alapján. 3. A beszédkompozíciót a sőről szóló mondat zárja le, amely a tanítványok egyik nélkülözhetetlen alapvonására hívja fel a figyelmet. Hasonló mondat olvasható mind Máténál a hegyi beszédben (5,13), mind Márknál a tanítványokhoz intézett buzdításban (9,50).

A bevezető mondatból megtudjuk, hogy Jézus ismét úton van. Nagy néptömeg csatlakozik hozzá és kíséri őt. Jézus hozzájuk fordulva figyelmeztet, hogy a tanítványsághoz nem elegendő az, ha valaki egyszerűen együtt menetel vele. Csak az lehet a tanítványa, aki kész a legteljesebb és legradikálisabb lemondásokra.

Jézus első feltételként a családi kötelekektől való szakítást említi meg. A mondat lukácsi formája keményebb hangzású, mint a Máténál található párhuzamos mondat (10,37). Lukácsnál Jézus egyrészt több rokoni köteleket (szülők, feleség, gyermekek, testvérek) sorol fel, másrészt a gyűlölni (miszein) igét használja. Máténál csak a szülőkre és a gyermekekre találunk utalást, akiket a tanítványnak nem szabad „jobban szeretni” (filein

hüper), mint Jézust. A lukácsi változatban szereplő „gyűlölet” nem belső indulatoktól kísért radikális szembeszegülést jelent, hanem azt, hogy a tanítvány a rokon kapcsolatokat másodlagosnak tartja a Jézushoz fűződő elkötelezettséghez képest. Tehát a „gyűlölni” ige jelentése ezen a helyen: „kevésbé szeretni”. Az ige, illetve annak a héber formája (szané) az Ószövetségben is szerepel hasonló értelemben (vö. Ter 29,3-33; MTörv 21,15-16; Bír 14,16). A mondanivaló tekintetében nincs tehát lényeges különbség a lukácsi és a máteji változat között. Az viszont kétségtelen, hogy a Lukácsnál található ige jobban felkelti a hallgatóság figyelmét, ezért minden bizonnyal ez az eredetibb. Érdekes, hogy Lukácsnál Jézus a tanítványoktól nemcsak a rokonság, hanem önmaguk „gyűlöletét” (azaz kevésbé szeretését) is megkívánja. Ezáltal a legradikálisabb követelménnyel áll elő, amelynek lényege: a tanítvány életében az első helyen Jézusnak kell állnia, és sem a családi kötelezések, sem pedig önmaga személyes előmenetele nem lehetnek fontosabbak számára, mint Jézus osztatlan szívvel történő követése.

A második feltétel, amelyet Jézus a követői elé állít, a kereszthordozás. Kétségtelen, hogy az ősegyház és az evangélista ezt a mondást már Jézus kereszthalálával hozhatta kapcsolatba: a tanítványnak sorsközösséget kell vállalnia Mesterével a szenvedésben és a halálban. Eredetileg, vagyis a földi működés folyamán, a mondás arra a teljes önmegtagadásra vonatkozott, amelyet Jézus a közvetlen követőitől megkívánt: aki tanítványa akar lenni, annak mint egy halálraítéltnak szakítania kell a korábbi életével. A mondásnak ezen eredeti értelmét a Lk 9,23-mal kapcsolatban részletesebben kifejtettük már.

A tanítványság feltételeinek kihirdetése után Jézus arra figyelmeztet, hogy a végleges döntés előtt mindenki vizsgálja meg alaposan önmagát, vajon eleget tud-e tenni a kívánalmaknak. A megfontolatlan döntés csúdhöz vezethet, ami pedig magát az üdvösséget veszélyezteti. A figyelmeztetés példabeszédek formájában történik. Jézus két, mind felépítésében, mind pedig megfogalmazásban hasonló példát mond el, melyek tartalma a mindennapi életből való. A példabeszédek kérdés formájában hangzanak el, s így a hallgatóságot közvetlen állásfoglalásra készítik. Az első példában Jézus olyan embert állít elénk, aki torony építésébe akar kezdeni. Feltehetőleg szőlőskertbe helyezett őrtoronyról vagy gazdasági épületről van itt szó. Az illetőnek nagyon komolyan meg kell fontolnia, vajon megvan-e a megfelelő anyagi fedezete ahhoz, hogy a munkálatokat be tudja fejezni. Amennyiben csődöt mond a vállalkozása, vagyis az alapok lerakása után nem tudja a falakat felépíteni, számíthat a környezet gúnyos megjegyzéseire. A második példában egy király szerepel, aki összeütközésbe kerül egy másik ország uralkodójával, akinek a hadserege kétszeresen nagyobb, mint az övé. A királynak alaposan meg kell fontolnia, vajon érdemes-e harcba bocsátkozni és katonái életét kockára tenni, s nem kellene-e inkább rögtön békét kérve megadnia magát.

A példabeszédekkel kapcsolatban megjegyezzük, hogy eredetileg azoknak szóltak, akik Jézus közvetlen társai lettek, vagyis akik teljes élet- és sorsközösséget vállaltak vele. Jézus őket figyelmeztette arra, hogy a követés komoly következménnyel jár, s ezért meg kell fontolniuk, hogy képesek-e ezeket teljesíteni, nehogy később csalódás érje őket. Jézus nem tüzesfejú lelkesedőket, hanem áldozatra kész és képes követőket akart. Az egyház időszakában a példabeszédek általánosabb értelmet kapnak: a keresztyén hivatás komolyan vételére szólítanak fel. A keresztyéneknek tudniuk kell, hogy Jézus nem elégszik meg a középszerűséggel, hanem őszinte, megfontolt és teljes elkötelezettséget vár tőlük (vö. Jel 3,15 köv.). Egyes exegeták a példabeszédeket sajátos egyházi hivatásokra (szerzetesség, cölöbátus) vonatkoztatják, melyek komoly előzetes megfontolást igényelnek. Kérdés viszont, hogy Lukács ilyen értelemben fogta-e fel a figyelmeztető példákat.

A kettős példabeszéd után következik az alkalmazás (33. v.), amely azonban éppen az ellenkezőjét vonja le a példákából, mint ami azokból természetesen következne. „A példabeszédekben a vagyon (az építkezéshez) és a hadsereg állománya (a háború vezetéséhez) voltak a mérvadók, most viszont az ellenkezője érvényes: a Jézus-tanítvány számára szükséges felszerelés az, hogy semmilyen vagyont ne tartson meg” (G. Schneider). A mondás végeredményben a 26. és 27. verseken kifejezésre juttatott követelményekhez kapcsolódik, s a tanítványságnak egy újabb nélkülözhetetlen feltételét fogalmazza meg. A vagyonról való lemondás kedvenc téma a harmadik evangéliumban (5,11. 28; 12,33; 18,22). Az egyház tagjai számára mindez annyit jelent, hogy vagyonukat mások szolgálatára használják fel (vö. ApCsel 2,44 köv.; 4,32).

Kocsis Imre

Csak ti vagytok nekik! (5.)

AZ ÉDESAPÁK TÍZPARANCSOLATA

4. Az édesapa biztonságot nyújt. Olyan, mint egy őr. A családban mindenki elvárja, hogy az édesapa megvédje őket. És ez a védelem legtöbbször úgy nyilvánul meg, hogy az édesapa meghatározza, mi legyen a szokás, hogy a gyerekek ne csodálkozzanak rajta, ha képes olykor „nem”-et is mondani. Az a legjobb kommunikálási mód, ha a gyermekek érzik, hogy az édesapjuk törődik velük.

5. Az édesapa bátorít és erősít. Ezt úgy tudja megtenni, ha szeretetét azzal mutatja ki, hogy gyermekét megbecsüli, tiszteltetben tartja, meghallgatja és elfogadja. Az igazi gyöngédségnek az az értelme, hogy amikor mondja: „Bármilyen történik veled, én itt vagyok melletted!”, azt úgy is gondolja. Ekkor születik meg a gyermekben az az életre szóló magatartás, amit önbizalomnak nevezünk. Az édesapa mindig legyen kész segíteni gyermekét, hogy fel tudja oldani a nehézségeket és erősítse a gyenge pillanataiban.

6. Az édesapa magyaráz és tanít. Nagyon sokszor az édesapa biztos pontot jelent egy rosszul sikerült nap végén. Szakít időt arra — pl. vacsora után —, hogy találkozzon a családtagokkal, amikor vidám hangulatban, őszintén beszélhet mindenki. A jó édesapa leleményes, és apró figyelmeségekkel magához vonzza gyermekét. A múltban az édesapa olyan példakép volt, akit a gyermeknek követni kellett. Ma viszont az a helyzet, hogy az édesapának ki is kell mutatni, hogy gyermekei milyen tulajdonságait, milyen oldalát kövessék. Ez korunk követelménye. Hogyan tudnak a gyermekek valamit megtanulni, ha nem tudnak róla senkivel sem beszélni. Hogyan lehetnek nyugodtan egymás mellett békességben a családban, hogyan beszélgethetnek egymással, hogyan figyelnek egymásra, vagy pedig a véleménykülönbségeket hogyan tudják elsimítani, ha nem beszélnek egymással.

7. Az édesapa segít megoldani a problémákat. A jó apa a legjobb gyógyír a világ problémáira. A jó édesapa tudja, miben áll az élet nehézsége és problémája, ura a helyzetnek, és atyai éberséggel vigyázza mindenki útját. Ez a gyermeki lélek fejlődésében, az egész nevelésben is hatással lesz a jövő számára. Az édesapa az a személy, aki a gyermek kezébe adja az élet térképét.

8. Az édesapa megbocsát. Az édesapa készsége a megbocsátásra, minősíti az atyai szeretetet, várnak rá, és a gyermek ezt érzi. Egy fiatalok, aki börtönben ül, erről így beszél: „Az apám velem szemben mindig hidegen viselkedett, nem szeretett, nem értett meg. Amikor kicsi voltam, elkényeztetett, ölelgetett; de elérkezett egy nap, amikor valamit elhibáztam; attól kezdve nem vette magának a bátorságot, hogy közeledjen hozzám, hogy megcsókoljon, mint régen tette. Az irántam érzett szeretete kihűlt: ekkor 13 éves voltam... Hiányzott az apai érzélem melege, amikor a legnagyobb szükségem lett volna rá. Nem tudtam senkihez bizalommal közeledni. Az ő hibája is, hogy ilyen mélyre süllyedtem. Az ő helyében én másként viselkedtem volna. Nem hagytam volna magára a fiamat a legkritikusabb órában, amikor az élet megpróbálta. Bátorítottam volna, hogy térjen vissza a jó útra. Egy megértő atya lettem volna. Mindez nekem nem adatott meg.”

9. Az édesapa, mindig édesapa, akkor is, ha távol él a családjától. Minden gyermeknek joga, hogy legyen „neki” apja. Az az édesapa, aki elfelejti, elhanyagolja, vagy egyenesen elhagyja gyermekét, olyan mély sebet ejt annak lelkében, ami soha nem gyógyul be.

10. A jó édesapa az Isten képmása. Apának lenni magasztos hivatás, nem csak emberi döntés. Minden lélektani vizsgálat azt bizonyítja, hogy a gyermekek az Isten képét az édesapjuk példája szerint alakítják ki maguknak. Az imádság, amire Jézus megtanított bennünket, a Miatyánk. Az, hogy az édesanya a gyermekével imádkozik, nagyon szép dolog, szinte természetes. De amikor az édesapa imádkozik a gyermekeivel, az az ő lelkükben kitörölhetetlen nyomot hagy.

A gyermekeket bátorítani kell

A bátorítás nagyon szép és mély értelmű. Azt jelenti, hogy szívünk minden melegével ott állunk valaki mellett. Nehezen elsajátítható művészet: szívtől szívig hat.

A szülők és a nevelők alapvető feladata, hogy tapasztalatukkal, tanácsaikkal segítsenek a fiataloknak, hogy meg tudjanak állni saját lábukon.

Látni és értékelni kell a valós életet. A gyermekek álmai határtalanok. Minden lehetségesnek tűnik. Nehéz őket követni és irányítani kívánságaikat. Érezni kell, mikor érkezett el a beavatkozás ideje: mikor kell dicsérni vagy megóvni. A fiataloknak támaszra van szükségük. Fontos, hogy elismerjük a megfelelő időkben teljesítményeiket, hogy érezzék a bizonyosságot, amit a szülők mondanak, javukra szolgál. Ez csak akkor sikerül, ha a szülők figyelemmel kísérik gyermekeik vágyait. A bátorítás legyen mindig személyre szóló, egyes számban beszéljünk a gyermekhez. A bátorításra is az egyik gyereknek nagyobb szüksége van, mint a másiknak. Minden gyerek önálló egyén. A gyerekeknek különböző vérmérsékletük van és ezt figyelembe véve kell őket bátorítani. Van olyan gyermek, aki félénk, különböző az érdeklődésük, ezt mind szem előtt kell tartani.

A második fontos tényező: legyünk mindig készenlétben. Tudjuk, mikor kell biztatni és mikor kell fékezni a gyermeket. Néha jó megelőzni az eseményeket, máskor tanácsos átengedni nekik a kezdeményezést. Ebben az esetben is álljunk egy bátorító szóval vagy elismeréssel mellettük. Sokat segítünk, ha dicséret jeléül megveregetjük a gyerek vállát.

A legtöbb jót akkor tesszük a gyermekeknek, ha segítjük őket a megfelelő önbizalom kialakulásában, és abban, hogy helyes képet alakítsanak ki önmagukról. Más szóval: legyen önbecsülésük. Okosan, kis lépésekkel haladjunk előre.

A szülők legyenek tisztában gyermekük gondolatvilágával és érzelmeivel. Legyen számukra időnk és hallgassuk meg őket. Ekkor veszik igazán tudomásul, hogy számíthatnak rájuk és sorsuk igazán érdekel bennünket.

A hangulat legyen felemelő és családias, hogy a gyermekek jól érezzék magukat és sikeresen tudják végezni a rájuk bízott feladatokat. Téves az a felfogás, hogy a gyerekek csak akkor fejlődnek erős egyéniséggé, ha gyakran „rendre utasítjuk” őket és állandóan arra utalunk, hogy mit tettek helytelenül.

(Folyt. köv.)

Paola Dessanti

Vasárnapi jegyzet

Könnyű a csillagoknak...

Mostanában ismét a csillagok foglalnak le, ha esténként az erdőaljon rovom az esti utat, s eltűnők a világ elől. Miért izgatnak e fénypontok? A természet körbefordul égtájak, évszakok szerint, ezek a jelek igazítanak el, hol tartunk. Különös törvény, mint a köröké, melyeket lehet szűkíteni, s e szabályos térségekben elhelyezni embereket, eseményeket. Valakinek – valahol van helye, legfeljebb áthelyezik egy tágabb körből a szűkebbe, vagy fordítva, ilyen, olyan diszpozíciót kap –, hogy egyházi nyelvvel éljek. Mostanában erre gondolok a fenti csillagok körét figyelve. Kassziopéa – Androméda anyja villog a fejem felett, az ókori mitológia két személyének csillagzata. Még a fenti messzeségben látszanak, hiszen összetartoznak. Akkor miért sóhajtozott Tóth Árpád- ugyancsak a csillagokat lesve –: „Ó, jaj, az út lélektől lélekig! / Küldözzük a szem csüggedt sugarát, / S köztünk, a roppant, jeges úr lakik!” Igen, ilyenek vagyunk, s míg kimondjuk az idézett sorokat, az előző is eszünkbe jut: „Ó, jaj, barátság...” Az embert oly közelről érintő érzékenység. Főleg akkor jajdul meg, ha akárcsak egy kicsi kést is belénk döfnek. Vigaszul ennyit mondhat a halandó: könnyű a csillagoknak. Törvényeik végtére nem változnak, s az embert legtöbbször érdeke, önzése forgatja, így aztán szűkebb vagy tágabb kör része, mégis magára marad. Kimondott szavak nem elegendők a közelséghez...

Már kiesve a szűkebb körből, az égi tájak csillagait érzem közelebbinek. Ezek hűségesebbek és nem várnak semmit. Talán csak hogy esténként végig ballagjak az erdő alatti fehérségen, és a holdfénynél megcsillanó őszi virágokkal beszédbe bocsátkozzam: – Mi újság mulandó társak? Azért még nem keseredünk el, ha elhagynak – így vagy úgy a közelebbi társak: titeket az őriző lombok, csipkebokrok árnyai, engem meg mások. A csuda tudja, ki mikor, mivel bánt meg valakit. Lehet, hogy csak ők mondják vagy tudják így, és a háttérben valójában lélekárnyak gömbölyödnek...

Nézem – ismét nézem a csillagokat az útkanyarban, ahol még lezártabbnak, s ugyanakkor tágabbnak látszik a messzi boltozat. A cseh szimbolista Březina néhány sora jön elő: „Elhallgattak a szellők, a vizek engedelmes tükrökké simultak el, / és a láthatatlan csillagok, mint a tündöklő tengerek hideg hullámaiban / kialvó tüzek lángoltak és susogtak felettem...”

Alighanem most a vizek törvényét kell követni, az engedelmes tükrökét. A szűk körök maradjanak a vizek alatt, ki törődik velük!

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

A mai vasárnapon a Tatra téri Szent Gellért templomban tanévnyitó szentmisét tartanak, mely egyúttal a cserkészélet megnyitó szentmise is. A nyári táborok után itt találkoznak először az 550. Márton Áron csapat tagjai, hogy egy közös szentmisével kezdjék az új cserkészéletet, melyet követően videós visszatekintésen vesznek részt, ahol a nyári táborok élményeit elevenítik fel.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye által fenntartott köznevelési intézményekben dolgozó pedagógusok és munkatársak szeptember 5-én, hétfőn 17 órakor a Székesegyházban szentmise keretében tartják tanévnyitó ünnepségüket a SZEGEKIF szervezésében. A Veni Sancte szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

Mihalik Kálmán, a Székely himnusz zeneszerzője halálának 100. évfordulója alkalmából emlékülést rendez a Mihalik Kálmán Alapítvány kuratóriuma szeptember 6-án, a Szegedi Dóm Látogatóközpontban. A konferencia fővédnöke Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia (Torontál tér 4.) szeptember 8. és 12. között rendezi a hagyományos Mária Napokat. A programsorozat minden nap 18 órakor szentmisével zárul. [A program:](#)

Szeptember 8., csütörtök: Kisboldogasszony ünnepe

16.30 Rózsafüzér

17.30 Énekes áhítat a Szent Cecília énekkarral

18.00 Szentmise - Utcai Róbert csantavéri plébános

Zenei szolgálat: Szent Cecília énekkar

Szeptember 9., péntek: Betegek szentségének kiszolgáltatása

16.45 Rózsafüzér

18.00 Szentmise - Palatinus István magyarkanizsai plébános

19.00 Orgonahangverseny – Magda Dávid orgonaművész

A betegek kenetének közösségi felvételéhez előzetes feliratkozás szükséges, amit a sekrestyében, illetve az irodában lehet megtenni.

Szeptember 10., szombat

16.30 Rózsafüzér

17.30 Énektanulás gitáros énekkarral

18.00 Szentmise - Ninkovic Aleksandar belgrádi plébános

Zenei szolgálat: gitáros énekkar

19.00 Zenés, majd csöndes szentségimádás éjjelig

Szeptember 11., vasárnap

5.00 Csöndes adoráció 7.15-ig

7.30 Szentmise – Perlaki Flórián káplán

16.30 Rózsafüzér

17.30 Énektanulás

18.00 Szentmise - Pastyik Róbert plébános, Szabadkai Egymázmegye irodaigazgató

Zenei szolgálat: Taize-i énekes kórus és zenészek

19.00 Taize-imaóra

Szeptember 12., hétfő: Szűz Mária szent nevének ünnepe, Rózsafüzér találkozó

16.00 Érkezés, éneklés

17.00 Rózsafüzér

18.00 Szentmise – Szöllösi Tibor temerini plébános

Tanévnyitó szentmisére várják szeptember 11-én, jövő vasárnap 18 órakor a Belvárosi Plébánia közösségéhez tartozó diákokat és tanáraikat a Székesegyházba. A plébánia munkatársai kérik a gyerekeket, hogy az alkalomra hozzák magukkal szimbólumként az iskolatáskájukat, mert a liturgia keretében Isten áldását kérik az egész tanéves munkájukra.

A Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkésztség által szervezett, vasárnap este 8 órakor kezdődő szentmisék a nyári szünidő után, szeptember 11-én indulnak újra a Székesegyházban.

Szentmisével emlékeztek a 70 éve elhunyt Dehény Lajos festőművészre a makó-bogárcsói Pádai Szent Antal templomban. A földéaki születésű művész 1944-ben festette a templom oltárképét. A korabeli leírás szerint cserébe nem kért fizetséget, csupán annyit, hogy családjáért időről-időre mondjanak misét. Az augusztus 25-ei hálaadó szentmisét Tracsek Oszkár tótkomlói plébános celebrálta az alkotó tiszteletére.

Augusztus 31-én délelőtt illesztették a helyére a csongrádi Szent Rókus templom új toronysüvegét, melyet Ócsai Sándor toronyépítő mester családi vállalkozásban készített. A munkához összesen 600 kg rezet és 3400 részszöveget használt. Az 1818-ban épült torony formavilágához hű, rézfedésű süveget daruval emelték a templomtorony tetejére. Az új süveget Topsis Bálint csongrádi plébános áldotta meg.

Ferenc pápa augusztus 25-én fogadta Novák Katalin köztársasági elnököt, akivel 45 perces négy szemközti beszélgetést folytatott, mely keretében szó esett az 52. Eucharisztikus Kongresszusról, a magyar család támogatási rendszerről, az ukrain háború és a béke iránti elkötelezettségről, valamint a fiatalok és a közéleti keresztények helyzetéről. A találkozó végén a magyar államfő egy népi hímezésű stóllával, Liszt Ferenc Két legenda című zongoradarabjának CD-felvételével, a Talentum Hungaricum „Zenében a tehetség!” zenei válogatás CD-felvételével, valamint dr. Kovács Levente Evangélium 21 című művészeti gyűjteményével ajándékozta meg a Szentatyát. A köztársasági elnök a találkozón hivatalos meghívólevelet is átnyújtott Ferenc pápának, melyben kérte, hogy jövőre látogasson el Magyarországra. A Szentatya megerősítette, hogy szándékában áll hazánkba látogatni, így elkezdődhetett a pápalátogatás előkészítése.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia idei őszi kihelyezett ülését szeptember 7-én, 8-án és 9-én tartja Esztergomban, a Szent Adalbert Központban.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Csorny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.